

Република Србија
УПРАВНИ СУД
27 У 6947/17
18.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, мр Николе Китаровића и Јасмине Минић, чланова већа, са судским саветником Кретином Јовановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED] кога [REDACTED] поднетој против Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења [REDACTED] у ставу II диспозитива, у правној ствари трошкова поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

- I Тужба СЕ ОДБИЈА.
- II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба Привредног друштва Montegi [REDACTED] изјављена против решења Завода за интелектуалну својину [REDACTED] у целини, као неоснована (став I диспозитива); одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину [REDACTED] у делу који се односи на трошкове поступка. Наведеним решењем првостепеног органа од 01.04.2016. године, усвојен је предлог тужиоца поднет дана 04.06.2014. године и у целини оглашен ништавим жиг [REDACTED] регистрован за робе и услуге у класама 18: кожа и имитација коже, производи израђени од ових материјала који нису укључени у друге класе, 25: одећа, обућа, покривала за главу и 35: услуга продаја на велико и мало робе наведене у класи 18. и класи 25. Међународне класификације роба и услуга, [REDACTED]

██████████ (став I диспозитива); свака странка сноси своје трошкове поступка (став II диспозитива).

Тужбом, поднетом овом суду дана 03.05.2017. године, урђеном поднеском од 03.08.2017. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа јер у акту није правилно примењен закон као ни међународни споразум, у поступку доношења акта није поступљено по правилима поступка, због непотпуно утврђеног чињеничног стања и јер је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања. Сматра да је у конкретном случају првостепени орган погрешно применио одредбу члана 104. став 2. Закона о општем управном поступку тако што је тужиоца сматрао странком која је проузроковала поступак и термин "проузроковао" изједначио са термином "покренуо" поступак. Указао је да је носилац оспореног жига - ██████████ проузроковао поступак који је тужилац касније покренуо, па како је поступак окончан на штету онога ко је поступак проузроковао сматра да има места примени одредбе члана 104. став 2. Закона о општем управном поступку и то тако што ће се обавезати ██████████ да му надокнади трошкове. Са ових и других разлога изнетих у тужби, предложио је да суд уважи тужбу, поништи став II оспореног решења и предмет врати туженом на поновно одлучивање или да суд тужбу уважи, поништи став II оспореног решења и сам у спору пуне јурисдикције пресудом реши управну ствар, као и да се обавезе тужени на накнаду трошкова управног спора за састав тужбе према АТ у износу од 16.500,00 динара, увећано за судске таксе.

У детаљном одговору на тужбу тужени орган је најпре предложио да суд тужбу одбаци као неблаговремену, те уколико тужбу не одбаци, предложио је да суд одбаци тужбу као неосновану.

Реплавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона. Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списа предмета произлази да је тужилац дана 04.06.2014. године поднео предлог за оглашавање ништавим жига ██████████ ██████████ позивајући се на његову сличност са међународним жигом предлагача ██████████ ██████████

Међународне класификације робе и услуга, из разлога прописаних одредбом члана 5. став 1. тачка 10) Закона о жиговима. Првостепени орган је поступајући по поднетом предлогу ожалбеним решењем од 01.04.2016. године усвојио предлог тужиоца и огласио ништавим жиг ближе назначен у диспозитиву тог решења и одредио да свака странка сноси своје трошкове поступка. Против наведеног првостепеног решења тужилац је изјавио жалбу у делу решења о

трошковима, због повреде правила поступка из члана 104. став 2. Закона о општем управном поступку. Тужени је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је поступак оглашавања типтавим жига проузроковао тужилац, па како је поступак окончан у његову корист, то се не може применити одредба члан 104. став 2. закона о општем управном поступку, већ треба применити одредбу члана 104. став 1. истог закона.

Одредбом члана 104. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/2001, "Службени гласник РС", бр. 30/2010) прописано је да свака странка сноси, по правилу, сама своје трошкове проузроковане поступком, као што су трошкови долажења, дангуба, издаци за таксе, за правно заступање и стручно помагање (став 1); кад у поступку учествују две странке или више странака са супротним интересима, странка која је проузроковала поступак, а на чију штету је поступак завршен, дужна је да противној странци накнади оправдане трошкове настале у поступку. Ако је у таквом случају нека од странака делимично успела са својим захтевом, дужна је да накнади противној странци трошкове сразмерно делу свог захтева у коме није успела. Странка која је обећу проузроковала противној странци трошкове у поступку, дужна је да јој те трошкове накнади (став 2).

Полазећи од наведеног, имајући у виду цитирану законску одредбу, правилно је, по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења у ставу II диспозитива, налазећи да је правилно првостепени орган одредио да свака странка сноси своје трошкове, с обзиром да је поступак покренуо тужилац, а поступак је окончан у његову корист.

Нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења наводи тужбе, јер се њима не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и примењених прописа, односно одредба члана 104. Закона о општем управном поступку.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поникнути.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон па штету тужиоца, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучено је као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду његов успех у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом одредби чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а сходном применом чланова 150. и 153. Закона о парничном поступку

27 У. 6947/17

4

(“Службени гласник РС” бр. 72/11...18/20), који се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.03.2021. године, 27 У. 6947/17

Записничар
Кристина Јовановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

ТБ

